पाण्डुकरण und पाण्डुकर्मन् n. *das Weissmachen* (ein Heilverfahren).

पाण्डुकिन् Adj. *gelbsüchtig.*

पाण्डुगात्र Adj. *mit bleichfarbigem Körper, bleichfarbig.* Nom. abstr. °ता f. Suçr. 1,263,17.

पाण्डुच्छत्र, °त्रति *einen gelben Sonnensehirm darstellen* Prasannar. 148,23.

पाण्डुतरु m. *Anogeissus latifolia* Râǵan. 9,112.

पाण्डुता f. *die weisslichgelbe Farbe, Blässe.*

पाण्डुतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

पाण्डुत्व n. = पाण्डुता.

पाण्डुदुकूल n. *ein weisses Leichentuch.*

पाण्डुदुकूलसीवन n. N. pr. einer Oertlichkeit.

*पाण्डुनाग m. *Rottlera tinctoria.*

पाण्डुपत्र Adj. *gelbe Blätter habend.* Nom. abstr. °ता f.

*पाण्डुपत्री (Râǵan. 6,114) und पाण्डुपुत्री (Râǵan. 6,113. Bhâvapr. 1,192) *ein best. wohlriechender Stoff.*

*पाण्डुपृष्ठ Adj. *einen weissen Rücken habend,* so v. a. *von dem nichts Grosses zu erwarten ist.*

*पाण्डुफल 1) m. *Trichosanthes dioeca* Râǵan. 3,9. — 2) f. आ *eine Gurkenart* Râǵan. 7,108. — 3) f. ई *ein best Strauch* Râǵan. 5,131.

पाण्डुभाव m. *das Weissgelbwerden.*

पाण्डुभूम m. *ein Boden mit weisslicher Erde* Râǵan. 2,6. Chr. 215,12.

पाण्डुमृत्तिक° (metrisch) und °का (Râǵan. 13, 134) f. *weisser Thon, Kreide.*

*पाण्डुमृद् f. *Kreide, kreidiger Boden* Râǵan. 13, 134.

पाण्डुर 1) Adj. (f. आ) *weisslich, weiss, bleich.* — 2) m. *a) *eine Form der Gelbsucht. — b) *Anogeissus latifolia* Râǵan. 9,112. — *c) *ein weiss blühender Andropogon* Râǵan. 16,26. — *d)* N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's. — 3) f. आ *a) *Glycine debilis* Râǵan. 3,19. — *b)* N. pr. einer buddh. Göttin. — 4) *n. *der weisse Aussatz.*

पाण्डुराङ्ग 1) *m. *eine best. Gemüsepflanze.* — 2) f. आ N. pr. einer Göttin (?) Verz. d. B. H. No. 1365; vgl. पाण्डुर 3) *b*).

पाण्डुराङ्गमाहात्म्य n. Titel eines Werkes Cat. Willmot 26.

पाण्डुरता f. *die weisse Farbe.*

पाण्डुरद्रुम m. *Wrightia antidysenterica* Râǵan. 9,53. Bhâvapr. 1,206.

*पाण्डुरपृष्ठ (Conj.) Adj. = पाण्डुपृष्ठ.

*पाण्डुरफली f. *ein best. Strauch* Râǵan. 5,131.

पाण्डुरवासिन् Adj. *weiss gekleidet* MBh. 1,18,35.

*पाण्डुराग m. *Artemisia indica* Râǵan. 10,147.

पाण्डुराष्ट्र m. Pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,9, 44. पांशुराष्ट्र v. l.

पाण्डुरित Adj. *gelblich weiss gefärbt* Kâd. 253, 15. Bâlar. 216,15.

पाण्डुरिमन् m. *die bleiche Farbe.*

पाण्डुरी Adv. mit कर् *gelblich weiss färben* Kâd. 180,18.

पाण्डुरीकरण n. *das gelblich weiss Färben* Vikramâñkaḱ. 8,9.

*पाण्डुरेनु m. *eine Art Zuckerrohr.*

पाण्डुरोग m. *Gelbsucht.*

पाण्डुलेख (216,7. 10) und °लेख्य (*n.) *Skizze, Conceptschrift, Nichtreinschrift, mit einem Griffel oder Kreide gemacht.*

पाण्डुलोमशपर्णी (Bhâvapr. 1,200), *°लोमशा und *°लोमा f. *Glycine debilis.*

पाण्डुलोह n. *Silber* Daçak. 44,18.

पाण्डुवर्मदेव m. N. pr. eines Fürsten.

पाण्डुशर्करा f. *Blasengries.*

*पाण्डुशर्मिला f. Bein. der Draupadî.

पाण्डुसूदनरस m. *ein best. Quecksilberpräparat* Rasendraḱ. 110. Mat. med. 34.

पाण्डुसोपाक und °सौपाक m. *eine best. Mischlingskaste.*

पाण्डूक m. *eine best. Reisgattung.*

पाण्ड्य m. 1) Pl. N. pr. eines Volkes im Süden. Auch v. l. für पाण्डु in Madhjadeça. — 2) *ein Fürst der* Pâṇḍja. — 3) N. pr. eines Sohnes des Âkrîḍa. — 4) N. pr. eines Gebirges.

पाण्ड्यवाट N. pr. einer Gegend Varâh. Bṛh. S. 81,6.

पाण्ड्यवाटक Adj. *in* Pâṇḍjavâṭa *gelegen* Varâh. Bṛh. S. 81,2.

पाण्ड्वी 1) n. *ein ungefärbtes wollenes Gewand.* — 2) m. Pl. N. pr. eines Volkes.

पाण्ड्वीरिरस m. *ein best. medic. Präparat* Rasendraḱ. 109.

पाण्ड्वामय m. *Gelbsucht.*

पाण्ड्वामयिन् Adj. *gelbsüchtig* Karaka 6,18 (20).

पाण्ड्वाति f. *Gelbsucht* Karaka 6,18 (20).

1. पाण्य 1) Adj. (f. आ) *zur Hand gehörig.* — 2) m. Patron. = कौणिडन्य.

2.*पाण्य Part. fut. pass. von 2. पण्.

पाण्यास्य Adj. *dessen Mund die Hand ist.*

*पाण्युपकर्षम् Absol. *mit der Hand heranziehend* P. 3,4,49, Sch.

पात m. 1) *Flug, Flugart.* — 2) *das Sichstürzen in* (Loc.). — 3) *Fall, Sturz in* (Loc.) oder *von* (Abl.); *das Niederfallen* auch so v. a. *Schuss, das Auf* — oder *Angesetztwerden* (eines Messers u. s. w.), *Aufgelegtwerden* (einer Salbe), *das Gerichtetwerden* (des Auges, des Blickes). गर्भस्य *Abgang des Fötus.* Am Ende eines Comp. nach dem Subject, dem Ausgangs- oder Endpuncte des *Falles.* — 4) so v. a. देहपात *das Niederfallen des Körpers, Tod* Bâdar. 4,1,14. — 5) *Einfall, Anfall, Ueberfall.* — 6) *Fall,* so v. a. *Möglichkeit.* — 7) *Fall,* so v. a. *Eintritt, Erscheinung.* — 8) *Fehler, Versehen.* — 9) in der Astron. *der Punct, in welchem Mond- und Sonnenbahn* (Ekliptik) *zusammenfallen,* d. i. *sich schneiden.* — 10) in der Astrol. *ein schlimmer Aspect.* — 11) Pl. *eine best. Schule des* Jaǵurveda.

पातक 1) Adj. *zu Fall bringend* in *गर्भ°. — 2) m. (ausnahmsweise) und n. (adj. Comp. f. आ) *ein zur Verlust der Kaste führendes Verbrechen* Gaut. 21,2. 10.

पातकिन् Adj. *frevelnd, sündigend* Kaṇḍak. 30, 11. m. *Verbrecher, Frevler.* Nom. abstr. °किल्व n.

पातंग Adj. (f. ई) 1) *der Lichtmotte eigen.* — 2) *braun.*

पातंगि m. Patron. *des Planeten Saturn* Utpala zu Varâh. Bṛh. 2,3.

पातञ्जल 1) Adj. *von* Patańǵali *verfasst.* — 2) m. *ein Anhänger des* Joga-*Systems des* Pat. — 3) n. *a) das* Joga-*System des* Pat. — *b) das* Mahâbhâshja *des* Pat.

पातञ्जलतन्त्र n., °ञ्जलभाष्य n., °वार्त्तिक n., °ञ्जलरहस्य n., °ञ्जलसूत्रभाष्यव्याख्या f. u. °सूत्रवृत्तिभाष्यच्छायाव्याख्या f. Titel von Werken.

पातञ्जलि m. v. l. für पतञ्जलि.

पातञ्जलीय Adj. zu पातञ्जल 3) *a*).

*पातत्रिण Adj. *das Wort* पतत्रिन् *enthaltend.*

पातन 1) Adj. (*f. ई) *fällend, niedermachend.* — 2) n. *a) das Fallenlassen, Hinabwerfen, — schleudern, Werfen* (der Würfel, des Blickes), *Stürzen, Abschlagen, Niederschlagen.* दण्डस्य *das Fallenlassen des Stockes,* so v. a. *Strafen.* गर्भस्य *das Abtreiben der Leibesfrucht.* जलौकसाम् *das Ansetzen von Blutegeln.* — *b) das Fällen* als Bez. *eines best. Processes, dem Mineralien* (insbes. Quecksilber) *unterworfen werden.* — *c) das Vertreiben, Wegschaffen.* — *d) *das Auseinanderfallenmachen, Trennen.*

पातनीय Adj. *zu schleudern auf* (Loc.).

पातयितर् Nom. ag. *Würfelwerfer.*

1. पार्तर् (mit Gen.) und पातर् (mit Acc.) Nom. ag. *Trinker.* In unaccentuirten Texten mit Gen. (Bâlar. 298,15) oder in Comp. mit seinem Object.

2. पार्तर् (mit Gen.) Nom. ag. *Beschützer, Hüter.*